



ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဉာဏ်လင်းထွန်း

အချိန်စားသခင်

(ဧကန်ယုချိန်)

(Chapter 835 - 849)

စာစဉ် - ၅၃

အခန်း - ၈၃၅

(တားဆီးမရသော စွမ်းအား...)

အကယ်၍ ဇောင်ယုချန်သာ သေခြင်းဂိုဏ်း အကြီးအကဲ၏ နေရာသို့ ရောက်နေမည်ဆိုလျှင် သူ့တွင် ရွေးချယ်စရာ နှစ်ခုသာ ရှိပေသည်။ သူက မြေအောက်ကမ္ဘာ၌ နေ၍ သေဆုံးရမည့် အချိန်ကို စောင့်နေမည်လော။ သို့မဟုတ် မြေအောက် ကမ္ဘာနှင့် သက်ရှိ ကမ္ဘာကြားရှိ တံခါးအား ဖွင့် လှစ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ဖို့ ရွေးချယ်မည်လော။ သူက မည်သည့် တစ်ခုကို ရွေးချယ်ရမည်နည်း။

ဇောင်ယုချန် ခေါင်းခါ၍ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ငါ့ဘဝမှာ ပထမဆုံး အကြိမ်အနေနဲ့ နောင်တရစရာ တစ်ခုကို လုပ်မိတာ ပဲ ..."

"မင်းက ငါ့ကို ကယ်တင်ခဲ့တာကို နောင်တရနေတာလား ..." ဘုန်းတော် ကြီးက ရယ်မော၍ ပြောသည်။

"မင်းမှာ ဘာနောင်တရစရာမှ မရှိဘူးလေ ... သေချာစဉ်းစားကြည့်ဦး ... တကယ်လို့ မင်းသာ ငါက သေခြင်းဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ သိပြီး တော့ မကယ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ငါ သေသွားတဲ့ အချိန်ကျ မင်းက ဒုတိယမြောက် သေဆုံးတဲ့သူ ဖြစ်လာလိမ့်မယ် ..."

"ဒါ့အပြင် တကယ်လို့ မင်းငါ့ကို မကယ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် သဘာဝ စွမ်းအင် ငါး မျိုး ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်မှာ မဟုတ်

ဘူး ... ဒါကြောင့် လူတွေက လုပ်ခဲ့တဲ့ အရာတွေတိုင်းမှာ အကျိုးဆက်ရှိ တယ်လို့ ပြောကြတာ ... တကယ်လို့ ငါသာ မင်းနေရာမှာဆိုရင် ဒါကို ထိုက်တန်တယ်လို့တောင် တွေးမိနေဦးမယ် ... ငါက ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး လုံးဝ နောင်တရနေမှာ မဟုတ်ဘူး ..."

"ဇောင်ယုချန် ငါဘာလို့ ဗြဟ္မာ လမ်းစဉ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီးတော့ သေခြင်း ဗုဒ္ဓ လမ်းစဉ်ကို ဖန်တီးခဲ့လဲဆိုတာ မင်းသိလား ..."

ဇောင်ယုချန်က ဘုန်းတော်ကြီးအား ကြည့်၍ ...

"ကောလဟာလတွေအရတော့ မင်းက ငါးနဂါး ဗုဒ္ဓ လက်ဝါးကို လေ့ကျင့် ပြီးတော့ အဲ့ထဲမှာပါတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို မထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့တာကြောင့် နတ်ဆိုးလမ်းစဉ်အပေါ် နစ်မြုပ်သွားတယ်လို့ ပြောကြတယ် ..."

"အဓိပ္ပာယ် မရှိလိုက်တာ ... မင်းက ကောလဟာလတွေကို နားထောင်လို့ ရပေမယ့် ယုံကြည်လို့တော့ မရဘူးလေ ... " ဘုန်းတော်ကြီးက ရယ်မော ပြီး... "တကယ်ဆိုရင်... ငါက အဲ့ဒီ့ တရားမျှတပြီး ကိုယ်ကျင့်တရား ပြည့်ဝတယ်ဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေ ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ မကောင်းတဲ့ ဘက်ခြမ်းကို မြင် ခဲ့ရလို့သာ သူတို့နဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ မရွေးချယ်ခဲ့ဘဲ ... သူတို့ကို စွန့်ခွာပြီးတော့ ကိုယ်ပိုင်ဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ခဲ့တာ ..."

ဇောင်ယုချန်က နှာခေါင်းရှုံ့၍...

"အနည်းဆုံးတော့ သူတို့က မင်းလို တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ အရာမျိုးကို မလုပ်ဘူး ... ဗုဒ္ဓက တကယ်လို့ သူသာ ငရဲကို မသွားဘူးဆိုရင် ဘယ်သူ သွားမှာလဲလို့ တစ်ခါက ပြောခဲ့ဖူးတယ် ... မင်းက ဗုဒ္ဓလိုမျိုး လုပ်နိုင်လို့ လား ..."

"ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓက ငရဲကို မသွားခဲ့ဘူးလေ ..." ဘုန်းတော်ကြီးက တုန့်

ပြန်လာသည်။ "လူသားတွေပဲ ငရဲကို သွားကြရတာ ..."

ဇောင်ယုချန်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။ သူက ထိုဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ဆက်လက်ပြီး စကားအချေအတင် မပြောလိုတော့ပေ။ သူ၏ အတွေ့အကြုံ အရ ထိုနှစ်ရာပေါင်းများစွာ အသက်ရှင်လာခဲ့သည့် ဘုန်းတော်အိုကြီးအား စကားအချေအတင် မပြောနိုင်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ နားလည်ထားသည်။

"ငါက ငါ့ရှေ့ကိုလာပြီး အလိုဆန္ဒအလျောက် ဦးညွတ်တဲ့ သူတော်စင်တွေ ကိုတောင် ဂရုစိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ..." ဘုန်းတော်အိုကြီးက အပြုံးဖြင့် ... "ဇောင်ယုချန် ... ငါ မင်းကို ဘာလို့ ဒီလောက် အများကြီး ပြောနေရလဲဆို တာ မင်းသိလား ..."

"ဘာကြောင့်လဲ ..." ဇောင်ယုချန် မေးသည်။

"ရိုးရိုးသားသား ပြောရရင် မင်းက အရမ်း အားကောင်းတဲ့ စိတ်စွမ်းအား ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ပါရမီရှင် တစ်ယောက်ပဲ ... မင်းက အနာဂတ်မှာ သေချာပေါက် ထူးချွန်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ် ... တကယ်လို့ မင်းသာ ငါ့ရဲ့ တပည့်ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် မင်း သေခြင်းဂိုဏ်းထဲမှာရရှိမယ့် အဆင့်က ငါကလွဲပြီး လူတိုင်းထက် မြင့်မားနေမှာ သေချာတယ် ... အနာဂတ်မှာ သေခြင်းဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်းဆောင် နေရာက သေချာပေါက် မင်း အတွက်ပဲ ... ဘယ်လိုထင်လဲ ..."

ဇောင်ယုချန်သည်လည်း ပြုံး၍ ...

"အတ်ိတ်မှာတုန်းက ဗြဟ္မာ လမ်းစဉ်က အတုအယောင်လို့ မင်းက ထင် ခဲ့တယ် ... အဲဒါကြောင့် မင်းက ဗြဟ္မာ လမ်းစဉ်ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့တယ် ... ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာတော့ မင်းက အရမ်းကို တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်ပြီး စိတ်သဘောထား ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ ... ငါက မင်း ကို ဆရာအဖြစ် လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး ... ပြီးတော့ ဆိုရိုးစကားတွေအရ မ

တူညီတဲ့ လူနှစ်ယောက်က အတူတကွ ပေါင်းစပ်လို့ မရဘူး ... ဒီ သဘောတရားကို မင်းက ငါ့ထပ်ပိုပြီး နားလည်မှာပါ ..."

ဒေါသထွက်သွားရမည့်အစား ဘုန်းတော်ကြီးက ပြုံး၍ ဇောင်ယုချန်အား နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စိုက်ကြည့်လာပြီး...

"ဇောင်ယုချန် ... မင်းက အလယ်ခေတ်ထဲကနေ အခုချိန်ထိ ငါးနဂါး အဆင့် ဒဿမမြောက် အပြောင်းအလဲဖြစ်တဲ့ နတ်ဘုရား မွေးဖွားလာခြင်း အဆင့်ကို ရောက်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး အများဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ ... တကယ်လို့ ငါသာ မင်းကို ကူညီပေးမယ်ဆိုရင် မင်းမှာ အဲ့အဆင့်ကို ရောက်အောင် ကြိုးစားဖို့ အခွင့်အရေး အများကြီးရှိတယ် ... ဒါပေမယ့် မင်း ငါ့ရဲ့ တပည့်ဖြစ်လာဖို့ လိုအပ်တဲ့ အရာက ငါ့ကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခူးထောက်ပြီး ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် ကန်တော့ရမယ် ... အဲ့ဒါဆိုရင် ငါမင်းကို ငါ့ရဲ့ တပည့်အဖြစ် လက်ခံပေးမယ် ..."

ဇောင်ယုချန်က ဟာသတစ်ပုဒ် ကြားသည့်အလား ရယ်မောကာ ...

"မင်းက ငါ တောင်းဆိုတာ လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ပေးထားတဲ့ ကတိကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်လို့ သဘောထားပြီး စိတ်ကို လွတ်လပ်သွားစေချင်လို့ပဲ မဟုတ်ဘူးလား ... မဟုတ်ရင် မင်းက ငါ့ကို တပည့်ဖြစ်လာစေဖို့ ဘာကြောင့် ဒီလောက်ထိ ပြောနေရမှာလဲ ..."

ဘုန်းတော်ကြီးက အသံတိတ် ရယ်မောလိုက်သည်။

ဇောင်ယုချန်က မုလင်ဇီ ရှိရာဘက်သို့ ဦးခေါင်းလှည့်၍ လမ်းလျှောက်သွားပြီး အနောက်သို့ ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ ...

"သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲ ... မင်း ငါ့ကို ပေးခဲ့တဲ့ ကတိနဲ့ ကျေးဇူးကြွေးကို ပြန်ပြီးပေးဆပ်ဖို့က လွယ်ကူမှာ မဟုတ်ဘူး ... ငါက ကိုယ်ပိုင် စွမ်းအင်

ကို အသုံးပြုပြီး ငါးနဂါး အဆင့် ဒဿမမြောက် အပြောင်းအလဲကို ရောက်အောင် ကြိုးစားမယ် ... မင်းရဲ့ အကူအညီ မလိုဘူး ..."

ဇောင်ယုချန်က သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲနှင့် ပတ်သက်ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့နေခြင်း မရှိချေ။ မည်သို့ပင် ဖြစ်နေပါစေ ဆိုးယုတ်သော လူက အလွန်မြင့်မားသော ဥဏ်ရည်နှင့် သတ္တိကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက ငါးနဂါး အဆင့် ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်အား ပေးခဲ့သည့် ကတိအတွက် သူ့ကျင့်ကြံခြင်း လမ်းစဉ်အပေါ် ထားရှိသည့် စိတ်ဓာတ်အား ဖျက်ဆီးပြီး အတွင်းစိတ်နတ်ဆိုး ဖြစ်လာအောင် မလုပ်ဟု ဇောင်ယုချန်က ယုံကြည်ထားသည်။ ထိုအရာက သူ၏ ကျင့်ကြံခြင်းအတွက် မည်သည့် အကျိုးကျေးဇူးမှ မဖြစ်လာနိုင်ပေ။

ရွှေရောင် မီးတောက်များက ဗုဒ္ဓ ရှင်းရှု၏ မျက်လုံးထဲမှ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ သူက ဇောင်ယုချန် ရှိရာသို့ လမ်းလျှောက်သွားရင်း...

"ဆရာ ... တကယ်လို့ ဆရာကိုယ်တိုင် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် တပည့်လုပ်လိုက်ပါမယ် ... တပည့်က ဂိုဏ်းအတွက် ဖြစ်လာမယ့် ပြဿနာကို ဖယ်ရှားပေးဖို့ ဆန္ဒရှိပါတယ် ..."

"ရှင်းရှု..." ဘုန်းတော်ကြီးက ပြုံး၍ တားဆီးလိုက်သည်။ "ဘာကြောင့် ဒေါသတွေ အရမ်းထွက်နေတာလဲ ... သူက လက်တလောမှာ ငါ့ရဲ့ တပည့် ဖြစ်လာဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးဆိုပေမယ့် အနာဂတ်မှာ မဖြစ်လာဘူးလို့ တရားသေ ပြောလို့မရဘူးလေ ... သူ ကန်လန် ကမ္ဘာ ရောက်တဲ့အချိန်ကျရင် အစစ်အမှန် လောကကြီးက ဘယ်လောက် ရက်စက်တယ်ဆိုတာကို နားလည်သွားလိမ့်မယ် ..."

"တော်ဝင် တရားရုံးကလည်း သူ့ကို လွှတ်ပေးမှာ မဟုတ်သလို အနက်

ရောင် ကုန်သည် အစည်းအရုံးကလည်း လွတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ... ပြီး တော့ အင်မော်တယ် သွေးစုပ်ကောင်တွေကလည်း သူ့ကို လိုက်လံ သတ်ဖြတ်ကြလိမ့်မယ် ... ကောင်းတဲ့ဘက်ခြမ်းရော မကောင်းတဲ့ ဘက် ခြမ်းမှာပါ သူ့အတွက် နေရာ မရှိဘူး ... သူ့မှာ သွားစရာ ဘယ်နေရာမှ မရှိ တဲ့ အချိန်ကျရင် ငါ့ကို သေချာပေါက် လာရှာလိမ့်မယ် ..."

"မင်း နတ်ဘုရား သွေးစက် သယ်ဆောင်လာခဲ့ရဲ့လား ..."

ဗုဒ္ဓ ရှင်းရှုက နတ်ဘုရား သွေးစက်ပေါင်း များစွာကို ရုတ်ခြည်းပင် ထုတ်ယူ၍ သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲ လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဘုန်းတော်အိုကြီးက သူ၏ လက်အား ဝှေ့ယမ်းလိုက်လျှင် အားကောင်း သော ဗုဒ္ဓချီစွမ်းအင်များက ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့၏။ နတ်ဘုရား သွေးစက် များအား ချိတ်ပိတ်ထားသည့် စည်းတံဆိပ်များ အားလုံးမှာလည်း ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွားလေပြီ။ အားကောင်းသော အော်ရာက နတ်ဘုရား သွေးစက် များထံမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

နတ်ဘုရား သွေးစက်များက သွေးနီရောင် ကြယ်များပမာ လေထဲသို့ ထိုး တက်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးက သေခြင်း ဗုဒ္ဓ လမ်းစဉ်အား အသုံးပြု၍ နတ်ဘုရား သွေးစက်များကို အနက်ရောင် မီးတောက်၏ မျက်နှာပြင်ထက်သို့ ချလိုက်၏။ နတ်ဘုရား သွေးစက်များက အစောပိုင်း သူရေးဆွဲထားသည့် ဗုဒ္ဓ သင်္ကေတများထံ ကျဆင်းသွားလေ သည်။

အဝေးတစ်နေရာတွင်တော့ ဇောင်ယုချန်က မုလင်ဇီထံ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူက မုလင်ဇီ၏ အားအင် ကင်းမဲ့နေသော ခန္ဓာကိုယ်အား ပွေ့ချီ လိုက်၏။ ထွတ်မြတ် ချီစွမ်းအင်များ အားလုံး ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သော ကြောင့် မုလင်ဇီက အလွန်အားနည်းလိ်၍ နေလေပြီ။ သူမက ဇောင်ယု

ချန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ တောက်ပသော မျက်လုံးများနှင့် သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲနှင့် ဗုဒ္ဓ ရှင်းရှုတို့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ဇောင်ယုချန် ... အဲဒီ့ ဘုန်းတော်ကြီးက သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲလား ..." သူမက မေးသည်။

"အင်း ဟုတ်တယ် ..."

"သူတို့က ဘာလုပ်နေကြတာလဲ ..."

ဇောင်ယုချန်သည်လည်း သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် သူက တစ်ပိုင်း သူတော်စင်များ အားလုံးမှာ နတ်ဘုရား သွေးစက်များအား အဘယ်ကြောင့် သယ်ဆောင်လာရသည်ကို နားလည်သွားလေပြီ။ သူတို့အားလုံးက နတ်ဘုရား သွေးစက်များအား တစ္ဆေ နတ်ဘုရား တောင်ကြားသို့ သယ်ဆောင်လာရခြင်းမှာ သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲအား ပေးဖို့ပင်။

သို့သော် အဓိက မေးခွန်းမှာ သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက ထိုနတ်ဘုရား သွေးစက်များနှင့် မည်သည့်အရာများ ပြုလုပ်လိုသနည်း။

"ငါတို့ အရင်ဆုံး ထွက်သွားကြရအောင် ..."

ဇောင်ယုချန်က သူ့နဂါး တောင်ပံအား ဖြန့်ကား၍ မုလင်ဇီအား သယ်ဆောင်ကာ ခန္ဓာကိုယ် ကျင့်စဉ်အား အမြင့်ဆုံးထိ အသုံးပြု၍ အနက်ရောင် မီးတောင် အထက်မှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ သူ့အစောပိုင်း အတွေ့အကြုံများအရ သူက ချော်ရည် ပင်လယ်ထဲမှ အလွယ်တကူပင် ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ပြီး ကမ်းစပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

သူ၏ ခြေထောက်က မြေပြင်နှင့် ထိတွေ့သွားသည့် အချိန်မှာပင် အနောက်ဘက်ရှိ အနက်ရောင် မီးတောင်များက ရုတ်ရင်း ကြမ်းတမ်းစွာ

စတင် တုန်ခါလာခဲ့ကြသည်။ တောင်ကြီး တစ်ခုလုံးမှာလည်း စတင် မြင့်တက်လာခဲ့လေပြီ။

"ဘုန်း ..."

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ချော်ရည် ပင်လယ်က အားကောင်းစွာဖြင့် စတင် တုန်ခါလာ၏။ ၁၀မီတာခန့် ရှည်လျားသည့် လှိုင်းလုံးများသည်လည်း စတင် ရိုက်ခတ်လာခဲ့လေပြီ။ အားကောင်းသော နတ်ဘုရား စွမ်းအင်များက ချော်ရည် ပင်လယ်၏ အလယ်ဗဟိုမှ စတင်၍ အဘက်ဘက်သို့ ပြန့်နှံ့သွားသည်။

တစ္ဆေ နတ်ဘုရား တောင်ကြားအား ဗဟိုပြု၍ ပတ်ပတ်လည် မိုင်တစ်သောင်းရှိ အုတ်ဂူများ အားလုံးမှာလည်း စတင် တုန်ခါလာပြီး မြေပြင်ထက်သို့ ပြိုလဲ ပျက်စီးကျကုန်ကြသည်။ မြေအောက် ကမ္ဘာထဲရှိ သေခြင်း စိတ်ဝိညာဉ်များသည်လည်း ကျယ်လောင်စွာဖြင့် အော်ဟစ်နေကြကာ ငိုကြွေးသံများ ထုတ်ဖော်နေကြသည်။

ဇောင်ယုချန်က ကမ်းစပ်ပေါ်၌ ရပ်နေပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှ အရောင် ငါးခု ထွက်ပေါ်နေကာ အဝေးတစ်နေရာရှိ အနက်ရောင် မီးတောင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မီးတောင်ကြီးက မြင့်တက်လာသည်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ထိုအရာက သူ့အစစ်အမှန် ပုံသဏ္ဌာန်အား ပြသလာခဲ့လေပြီ။

ထိုအရာက လူသား ပုံသဏ္ဌာန် အလောင်းကြီး တစ်ခုပင်။ အလောင်းကြီးက အနက်ရောင် ချပ်ဝတ်အား ဝတ်ဆင်ထားပြီး ချော်ရည် ပင်လယ်၏ အထက်၌ ရပ်နေကာ ကောင်းကင်အား ထိုးတက်တော့မည့် နတ်ဘုရား အလားပင် ထင်မှတ်ရသည်။

ထိုအလောင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်မည်ဆိုလျှင် ဇောင်ယုချန်မှာ ဖုန်တစ်မှုန်စာ

အရွယ်အစားလောက်ပင် ရှိပေသည်။ ချော်ရည် ပင်လယ် အထက်ရှိ ချော်ရည်များမှာလည်း သူ၏ ခေါင်းထက်၌ ရှိနေကြ၏။ ရွှေရောင် ချော်ရည် များက နတ်ဘုရား အလောင်း၏ ဦးခေါင်းထက်ရှိ မီးတောင်ထက်မှ အဆက်မပြတ် ယိုစိမ့်ကျနေကြသည်။ ထိုအချက်ကို ကြည့်လျှင်ပင် အရိုး တစ်ထောင် ဘုရင်မမှာ သူ့ခါးအား အသုံးပြု၍ ထိုနတ်ဘုရား အလောင်း၏ ဦးခေါင်းအား ထိုးစိုက်ကာ ဤနေရာ၌ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ကို စိတ်ကူးယဉ် ကြည့်နိုင်ပေသည်။

"ဖြစ်နိုင်တာ ဒါက ဒဏ္ဍာရီလာ နတ်ဘုရား အလောင်းလား ..." မုလင်ဇီ က သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်သည်။

"ဖြစ်နိုင်တယ် ..." ဇောင်ယုချန်လည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

"သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲ ဒီနေရာကို လာရတာက နတ်ဘုရား အလောင်းကို ရှာဖွေပီးတော့ သန့်စင်ဖို့ပဲ ..."

အလောင်း၏ နှာခေါင်းနား၌ ရပ်နေသည့် သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လာ၍ ...

"ဇောင်ယုချန် ... မင်း တကယ်လို့ နောင်တရပြီးတော့ အခုနေ ငါ့တပည့် ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါ မင်းကို ဒီနေရာကနေ ကန်လန် ကမ္ဘာဆီ ပြန်ခေါ် သွားပေးမယ် ..."

ဗုဒ္ဓ ရှင်းရှုကမူ နတ်ဘုရား အလောင်း၏ ပခုံးထက်၌ ထိုင်နေလျက် ရှိ သည်။ သူက လက်နှစ်ဖက်အား အတူတကွ ပူးကပ်၍ ဆုတောင်းသည့် ပုံသဏ္ဌာန် ပြုလုပ်နေပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ အားကောင်းသော ဗုဒ္ဓ အလင်းရောင်များ ဖြာထွက်လို့နေလေသည်။ သူ့ပုံစံက အားကောင်းသော ဗုဒ္ဓ တစ်ပါး အလားပင်။

ဇောင်ယုချန်က မြေပြင်၌ ရပ်နေရာမှ ဦးခေါင်းမော့ကြည့်၍ ပြုံးပြလိုက်သည်။ သူက ထိုသည်မှ လွဲ၍ ပြန်လည် တုံ့ပြန်ခြင်းတော့ မရှိပေ။

သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲကလည်း စိတ်ဓာတ်ကျဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်၏။

ထို့နောက်တွင်တော့ မည်သည့် စကားမှ ပြောမနေတော့ဘဲ သေခြင်း ဗုဒ္ဓ လမ်းစဉ်အား အသက်သွင်းကာ နတ်ဘုရား၏ အလောင်းအား ထိန်းချုပ်သည်။ ပြီးသည်နှင့် နတ်ဘုရား၏ အလောင်းက ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသော နေရာအား ကျော်ဖြတ်သွားကာ တစ္ဆေ နတ်ဘုရား တောင်ကြားရှိရာသို့ လမ်းလျှောက်သွားလေတော့သည်။

မြေအောက် ကမ္ဘာရှိ အားကောင်းသော နတ်ဘုရား စွမ်းအင်များ အားလုံး မှာလည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။ ဇောင်ယုချန်နှင့် မုလင်ဇီတို့အပေါ် ကျဆင်းနေသည့် ဖိအားမှာလည်း ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်သွား၏။

"ဘာကြောင့် သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက ကန်လန် ကမ္ဘာကို ပြန်နိုင်မယ်လို့ သေချာနေရတာလဲ ... မုလင်ဇီက မေးသည်။ "သူက မရဏမြစ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဟင်းလင်းပြင် နံရံကို သူ့ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်နဲ့ ဖျက်စီးပစ်နိုင်မယ်လို့ ထင်နေတာလား ..."

"သူ့အဆင့် ရောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဖျက်စီးနိုင်လား မဖျက်စီးနိုင်ဘူးလား ဆိုတာတော့ ငါ သေချာမပြောနိုင်ဘူး ..." ဇောင်ယုချန်က ပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် နတ်ဘုရား အလောင်းကတော့ သေချာပေါက် လုပ်နိုင်လိမ့်မယ် ..."

မုလင်ဇီကလည်း အောက်နှုတ်ခမ်းအား တင်းကျပ်စွာ ကိုက်၍ ...

"ဒါဖြစ်နိုင်တယ် ... သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက နတ်ဘုရား အလောင်း

ကို ထိန်းချုပ်နေနိုင်ပြီ ... အဲဒါက အရမ်းအားကောင်းတဲ့ နတ်ဘုရား
စွမ်းအားကို ထိန်းချုပ်နေတာနဲ့ အတူတူပဲ ... အခုချိန်မှာ ဘယ်သူက သူ့ရဲ့
ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာနိုင်တော့မှာလဲ ..."

"ကန်လန် ကမ္ဘာမှာ ရှိနေတဲ့ ရှေးဟောင်း မိသားစုတွေကို အထင်မသေးနဲ့
..." ဇောင်ယုချန်က လေးနက်သော အမူအရာဖြင့် စဉ်းစားတွေးတော
နေသည်။ "တကယ်လို့ သူတို့က အခုချိန်ထိ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွားခြင်း မရှိဘဲ
ရှင်သန်နိုင်တယ်ဆိုရင် သေချာပေါက် အရမ်းအားကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်က
နေ ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ထူးခြားတဲ့ နည်းလမ်းတွေ ရှိလိမ့်မယ် ... ဒါ့အပြင် သေ
ခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက အခုမှ နတ်ဘုရား အလောင်းကို စပြီး ထိန်းချုပ်
ကာစ ... တကယ်လို့ သူသာ အဲဒါကို တိုက်ပွဲ ရပ်သေးဖြစ်အောင် သန့်စင်
ချင်တယ်ဆိုရင် အလွန်များပြားတဲ့ အရင်းအမြစ်တွေနဲ့ အချိန်တွေ လိုအပ်
လိမ့်မယ် ... အနည်းဆုံးတော့ လာမယ့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ဒါကို
အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ..."

"အဲဒါဆိုရင် ငါတု်ကော တစ္ဆေ နတ်ဘုရား နတ်ဘုရား တောင်ကြား
ကနေ ဘယ်လို ထွက်သွားကြမလဲ ..." မုလင်ဇီ စိုးရိမ် ပူပန်နေဆဲပင်။

"နတ်ဘုရား အလောင်းက ဒီနေရာမှာ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဒီနေရာက
လည်း ပိုပြီး တည်ငြိမ်လာပြီ ... ဒါ့ကြောင့် ဒီနေရာမှာ ရှိနေတဲ့ ငါတို့ အပေါ်
ကျရောက်နေတဲ့ နတ်ဘုရား ခွန်အားကလည်း ပျောက်ကွယ်သွားတာ ...
အခုဆိုရင် ငါတို့က ချောက်ကမ်းပါးရဲ့ ထိပ်ကို ငါတို့ရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်
နဲ့ အလွယ်တကူ ပျံတက်ပြီး တစ္ဆေ နတ်ဘုရား တောင်ကြားကနေ ထွက်
သွားချင်ရင်တောင် ဖြစ်နိုင်ပြီ ..."

ထို့နောက်တွင်တော့ မုလင်ဇီက သူတော်စင် ကျောက်တုံးအား ကိုင်
ဆောင်၍ ထိုထဲ ပါဝင်နေသည့် ထွတ်မြတ် ချီစွမ်းအင်များကို စုပ်ယူကာ

သူမ၏ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်အား ပြန်ကောင်းအောင် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ နတ်ဘုရား၏ အလောင်းက ဤနေရာ၌ ရှိနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း တစ်သိန်း ခန့် ကြာမြင့်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ကောင်းမွန်သော ပစ္စည်းပေါင်းများစွာက တည်ရှိနေ၏။ သာမန် ချော်ရည် ပင်လယ် တစ်ခု သည်ပင် အားကောင်းသော နတ်ဘုရား စွမ်းအင်များ ကိန်းအောင်းနေသည် ဖြစ်ရာ အခြား ပိုတန်ဖိုး ရှိသော ပစ္စည်းများ မရှိဟု မည်သူက တပ်အပ် ပြောနိုင်မည်နည်း။

ထိုအရာအား ကျောက်တုံးများအဖြစ်သို့ အေးခဲသွားအောင် ပြုလုပ်နိုင် မည်ဆိုလျှင် သူတို့က အစိတ်အပိုင်းများအဖြစ် ထုခွဲ၍ ကန်လန် ကမ္ဘာ၌ မြင့်မားသော ဈေးနှုန်းနှင့် ပြန်လည် ရောင်းချနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဤကဲ့သို့ ကျောက်တုံးများကိုသာ တိုက်ပွဲ ဝင်ပါများ၏ အုတ်မြစ်အဖြစ် အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် ထိုဝင်ပါ၏ စွမ်းအားက အလွန်မြင့်မားစွာ တိုးတက် လာပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် ယစ်ပလွင်များတွင် အသုံးပြုလျှင်လည်း ပို၍ အားကောင်းသော နတ်ဘုရား စွမ်းအင်အား ဆင့်ခေါ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

သေခြင်း ဗုဒ္ဓ အကြီးအကဲက ထိုကဲ့သို့ သေးငယ်သော ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိသော်လည်း ဇောင်ယုချန်ကမူ ဂရုစိုက်ပေ သည်။ ထိုကျောက်တုံးများမှာ အလွန်အားကောင်းသော နတ်ဘုရား စွမ်းအင်များ ပါဝင်နေသဖြင့် အနာဂတ်၌ သေချာပေါက် အသုံးဝင်လာလိမ့် မည် မဟုတ်ပါလား။

အတိအကျပင် အကယ်၍ သူသာ နတ်ဘုရား၏ ချပ်ဝတ် သို့မဟုတ် အရိုး များကို ချော်ရည် ပင်လယ်အတွင်းမှ ရရှိနိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် ထိုအရာများ၏ တန်ကြေးက တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်လောက်အောင် မြင့်မားနေပေလိမ့်မည်။